

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 195.052 van 3 juli 2009
in de zaak A. 193.168/IX-6419.**

In zake : Andy FELSKA,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat E. GROUWELS,
 kantoor houdende te TONGEREN,
 Romeinse Kassei 110/2

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Andy FELSKA op 29 juni 2009 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot het opleggen van een tuchtsanctie van 12.06.2009;

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 30 juni 2009 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 juli 2009, om 9.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. SCHIPPERS, die loco advocaat E. GROUWELS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché X. LAUREYNS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van adjunct-auditeur A. VAN STEENBERGE, bij beslissing van 31 oktober 2008 van de auditeur-generaal gemachtigd om ter openbare terechtzitting advies te verlenen;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973,

OVERWEEGT WAT VOLGT :

Feiten

1. De verzoeker verblijft op het tijdstip van de bestreden beslissing, in de gevangenis te Hasselt.

Op 8 juni 2009 vragen de gevangenisbeambten aan de verzoeker om te helpen bij de verhuis van zijn celgenoot Y.T.

De verzoeker helpt de kledij en persoonlijke spullen inpakken van zijn medege-detineerde.

Op een bepaald ogenblik houdt de verzoeker een wit papiertje stevig klem in zijn hand en tracht dit te verbergen.

Hij overhandigt dit aan de penitentiair beambte, die vaststelt dat het gaat om een sigarettenblaadje gevuld met een witte substantie.

De gevangenisdirecteur start een tuchtprocedure op en de verzoeker wordt op 12 juni 2009 gehoord.

Tijdens het verhoor door de directeur verklaart de verzoeker dat hij een kift opnam van zijn mede-gedetineerde, waaruit voornoemd sigarettenblaadje viel, dat hij op vraag van de cipier overhandigde aan laatstgenoemde. Hij voegt daaraan toe dat hij met de zaak niets te maken heeft.

Op 12 juni 2009 wordt hem de volgende tuchtstraf opgelegd :

“3 maanden individueel regime (glasbezoek, individuele wandeling, geen gemeenschappelijke activiteiten en geen gemeenschappelijke eredienst gelet op het risico van drugsmokkel)”.

Onderzoek van de vordering

2. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

2.1. In verband met de eerste voorwaarde, de uiterst dringende noodzakelijkheid stelt de Raad van State vast dat de bestreden beslissing dateert van 12 juni 2009 en dat zij op dezelfde dag aan de verzoeker werd ter kennis gebracht.

Pas op 29 juni 2009 dient de verzoeker een verzoekschrift in. Bijgevolg heeft de verzoeker 17 dagen gewacht om de procedure aanhangig te maken bij de Raad van State.

2.2. Volgens een constante rechtspraak van de Raad van State, in het penitentiair tuchtrecht dient een verzoeker een verzoekschrift bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen binnen een termijn van 5 dagen, te rekenen vanaf de datum van kennisgeving van de bestreden beslissing.

Deze jurisprudentiële regel vindt zijn grondslag in de omstandigheid dat de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid een uitzonderlijke procedure moet blijven omdat zij de normale werking van de Raad van State ernstig verstoort en omdat de rechtspleging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van aard is dat het recht van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum beperkt wordt. Met het oog op de gelijkheid tussen de procespartijen is dan ook vereist dat de verzoeker zichzelf geen langere termijn toekent dan nodig om zijn vordering in te stellen.

Van de verzoeker wordt verwacht dat hij de nodige diligentie aan de dag legt en dat hij niet lang wacht met het indienen van zijn verzoekschrift.

2.3. Bijgevolg werd het verzoekschrift laattijdig ingediend en is het niet ontvankelijk en werd niet voldaan aan de eerste cumulatieve voorwaarde van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

**OM DIE REDENEN
BESLIST DE Wnd. VOORZITTER :**

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op 3 juli 2009, door :

de H.	D. MOONS,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

D. MOONS.